

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1953 til 31. marts 1954.

Forhandlingen genoptoges.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Den højtærede justitsminister rettede nogle ord til mig i anledning af en udtalelse, jeg havde fremsat angående den kendte annonceboykot. Jeg ser imidlertid ikke, at ministerens udtalelser indeholdt noget som helst svar på de bemærkninger, jeg har fremsat.

Nu er jeg klar over, at justitsministeren taler fra justitsministeriets stude, og derfor kan man vel ikke vente, at der i svaret findes den kombination af juridiske og økonomiske betragtninger, som ellers ville være naturlig og påkrævet. Derfor må jeg sige til den højtærede justitsminister, at jeg har ikke vendt mig mod biografteaterejernes sammenslutning i en organisation, som varetåger deres interesser, også overfor bladene og også med hensyn til annonceproblemet, selvfølgelig ikke. Jeg har heller ikke vendt mig imod, at en sådan organisation har visse aftaler med filmsudlejerne. Men det spørgsmål, der foreligger, er, hvor grænsen går for de bestemmelser, en sådan aftale kan indeholde. I vurderingen heraf må man ikke glemme, at man må tage et dobbelt hensyn: dels til samfundets interesse og dels til de mindretal, som eventuelt måtte findes indenfor biografteaterejerforeningen, og som ikke er enige i flertallets beslutninger.

Lad mig tage et eksempel fra den boykot, der her er tale om. Hvis der blandt biografteaterejerne er nogen, der er imod annonceboykotten eller imod en anden lignende aktion og vedkommende derefter foretager en annoncering, så standses i henhold til de aftaler, der foreligger, leveringen af film til de pågældende, med andre ord, de gøres erhvervsløse. Der er her tale om en eksklusivaf-tale, der virker med så stærke midler, at det går ud over grænsen af det tilladelige, og som sikkert, går jeg ud fra, må virke anstødeligt på den højtærede justitsminister, efter at hun er gået til at indmelde sig i et så varmhjertet erhvervsfrihedsparti som venstre.

Den højtærede minister sagde, at rigs-

dagen og prismyndighederne var bekendt med disse aftaler. Må jeg i denne forbindelse minde om, at dette, at en aftale er registreret, betyder jo ikke, at den er godkendt. Der er registreret mangfoldige aftaler af prismyndighederne, som der ikke er taget stilling til, så længe der ikke foreligger misbrug; det har simpelthen været nødvendigt alene af hensyn til arbejdets omfang i den tid, aftaleloven indarbejdes.

Men er det iøvrigt rigtigt, hvad den højtærede minister synes at antyde, at denne annonceboykot har sit grundlag i aftalerne fra, jeg husker ikke, om det er 1936 eller 1937? Bygger denne boykot ikke på specielle aftaler, der er truffet netop med denne boykot alene for øje? Jeg er ganske klar over, at den højtærede justitsminister ikke skal forvalte prislovens anvendelse, men det har forbavset mig, at den højtærede minister slet ikke synes at have øje for disse spørgsmål, der dog godt kan tænkes at drage konsekvenser efter sig, også med henblik på lovgivningen om den biografteaternæring, som ministeren forvalter.

Og må jeg så til slut sige: jeg kender ikke hele denne sag i enkeltheder, men jeg har hørt for et par dage siden, at statens eget biografteater overhovedet ikke er medlem af foreningen. Vil det da sige, at statens eget biografteater, uden at det var nødvendigt, har bøjet sig for de afgørelser, der her er truffet, måske under frygten for, at tildelingen af film til statens eget biografteater ville blive påvirket, hvis dette teater ikke gjorde fælles sag med de to sammensvorne parter i denne sag?

Justitsministeren (Helga Pedersen): Når jeg har inddraget det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards betragtninger fra finanslovdebattens første del i mit svar, skyldes det, at jeg, da jeg først hørte betragtningerne, egentlig blot opfattede dem som en meningstilkendegivelse og ikke som et udtryk for en slags spørgsmål til mig. Men da de så blev gentaget fornylig af det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, havde jeg det indtryk, at det var rigtigst at bemærke, at det svar, jeg kom med, forsåvidt også havde henblik på de betragtninger, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard havde fremsat.

Det forekommer mig, at de betragtninger, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sidst fremsatte, jo i virkelig-